

zeggen — het compromis opnieuw gesloten en dat wilde men kennelijk op de een of andere manier laten uitkomen. Twee aangenomen moties dus.

MOTIE-VAN BAARS

De eerste motie (verder te noemen de motie Van Baars) was al de vrucht van veel samenvoegingswerk.

Van de vorige UR-vergadering waren drie moties blijven liggen, maar de indieners daarvan kwamen met een nieuwe gezamenlijke motie, waaruit meteen al bleek, dat naar een compromis was toegewerkt. Verdwenen was daarin nl. de gedachte om te willen herstellen de situatie van voor 1972, waarin van alle UR-leden een verklaring van instemming met de doelstelling werd geëist, een ongedaan maken dus van het, na een bezetting van het hoofdgebouw en boycot van UR-verkiezingen, getroffen compromis. De slaapzakjes, die naar verluidt door een aantal studenten waren meegebracht, zouden zonder twijfel zijn uitgerold wanneer serieuze pogingen door de UR waren ondernomen tot reglementswijziging in deze zin. En niet slechts studenten zouden in opschudding zijn geraakt bij

een verbreking van „de vrede van 1972”.

Verzoenend klonk de toelichting van VUSO-fractie-woordvoerder Scheepstra bij de nieuwe motie, toen hij aanhaalde wat College van Bestuursvoorzitter dr. Van Nes in de vorige vergadering, zei nl. dat het zeer belangrijk was dat men elkaar in 1972 gevonden heeft in de zgn. bereidverklaring. Maar gehandhaafd en concreter uitgewerkt was echter in de nieuwe motie het idee dat een of andere college UR-kandidaten of -leden op hun „aanspreekbaarheid” zou moeten kunnen toetsen. En deze „toezichhoudende” taak hadden de indieners toegedacht aan het bestuur van de Vereniging voor Wetenschappelijk Onderwijs op Gereformeerde Grondslag. Deze gedachte, op spandoecken door SRVU-studenten aangeduid als „inquisitie”, vond echter geen weerklank bij de door het Verenigingsbestuur benoemde UR-leden. Een rol van dit bestuur als „curator” en „toeziend voogd” op de UR sprak deze fractie niet aan, zo bleek uit het betoog van woordvoerder mr. Vroon. De formulering van een dergelijk verzoek was deze leden wat rauw op het dak gevallen. Daarom had men een eigen motie ingediend. Hij vroeg schorsing om te kijken of de twee mo-

ties niet op een noemer te krijgen waren. Dit is inderdaad ten dele gelukt en dat werd de thans aangenomen motie-Van Baars, waarin de Verenigingsfractie zich wel kon vinden (de VUSO-fractie toen niet meer, al stemde men schoorvoetend voor). De problematiek wordt daarin niet eenzijdig op het bordje van het bestuur van de Vereniging gedeponeerd, maar de VU zelf blijft de verantwoordelijkheid dragen, al zal er overleg met de Vereniging zijn hoe „vorm en inhoud van de aanspreekbaarheid” nader te regelen. Per slot van rekening heeft de Universiteitsraad zelf een Werkgroep Doelstelling ingesteld. Die was al overbelast meende de VUSO-woordvoerder zorgelijk, maar serieus werd dit argument niet genomen. Sommige UR-leden proefden in het willen overdoen van de verantwoordelijkheid aan de Vereniging eerder een uiting van wantrouwen in de Werkgroep Doelstelling. En de voorzitter van deze commissie, prof. Maurice zei dat de commissie Doelstelling te overbelast was om zich met het argument van de overbelasting bezig te kunnen houden.

MOTIE-HETEBRIJ

Ook de aangenomen motie-Hetebrij ontstond tijdens een schorsing van de UR-vergadering. De kern ervan zit verstopt in een bijzinnetje, nl. dat het nader vorm en inhoud geven van de „aanspreekbaarheid” niet door reglementering diende te geschieden. In de eerste aangenomen motie-Van Baars wordt namelijk niet duidelijk of het reglement nu op de een of andere manier moet worden herzien of niet en met name voor reglementswijziging is het progressieve deel van de Universiteitsraad op zijn hoede. Voor de stemming verklaarde dr. Van Nes, de voorzitter namens het College Van Bestuur dat „we het eerst zonder reglementering willen proberen”. Bij voorbaat afwijzen wilde hij die mogelijkheid echter niet, maar voorshands „zien we niet dat dat reglementair moet gebeuren”.

Met het aannemen van de motie-Hetebrij sprak de Universiteitsraad echter uit, dat het niet door reglementering moet gebeuren.

Beraad bij de Verenigingsfractie. In het midden mr. Vroon